

ACC. N:R M. 9920:1-8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne, Västergötland* Upptecknat av: *Dora Karlberg*
Härad: *Tömsa, Örie, Vätö* Adress: *Emmingsgatan 2, Helsingborg*
Socken: *Lund, Malmö, Lerum* Berättat av: *Densamma*
Uppteckningsår: *1946* Född år *1881 i Chicago Ill. U.S.A.*

Ljusfenomen.

s. 1-8.

Skriv endast på denna sida!

Ljusfenomenen

Jag sitter just och hör dagens lek i radion. Det handlar om ljusfenomenen i Västland. Det kommer mig att tänka på att jag själv en gång, då jag var en elev i Hettan, så var utsatt för en kulblint under ett starkt åskväder.

Det var en lördag em., jag hade slutat skolan tidigt och var nu som bäst ifärd med att göra rytt. Jag höll på med att putsa spisen i köket när åskvädet bröt ut. När tog minna yngre syskon och gick in till far i huset bredvid där vi hade affären.

Far var naturligen rädd för åska och ville ha familjen samlad vid sådana tillfällen. Numera är jag rädd men det var jag inte på den tiden, därför

2/ Stannade jag lugnt kvar för att avsluta
mitt arbete. En övre ruta i fönstret stod
öppen. Plötsligt såg jag en slåtenta, stas
som ett hänslag, komma svävande
utanför. Den rörde sig hastigt fram och
åter, till den plötsligt slank in genom det
öppna fönstret, drog sig ner under
gardinerna och svävade in i köke-
t, där den åter höjde sig. Den rörde sig
hastigt omkring uppe under taket,
för att åter svärta sig och avslapa
mig i allt längre bågar.

Om det kunde gått med mig vet jag
inte, men antagligen kunde det gå
illa, om inte plötsligt ett starkt drag
från den öppna fönstern drog
den till sig. Ett tecken för den in i

3/

M. 9920:3.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

spisen och var förvarmen, men en
våldigt "kattaktande" hädes i skor-
stener och sotet yrde ut. Den som i en
fast fiks stängt både fönster och spis-
luckan det var jag och lite hastigt
kam jag in till far, mor och systern.
Da jag antalade vad jag upplevat blev
jag emellertid utsköttad. De trodde
alla att det var inbillning.

För en del år sen höjde jag i radion en
föreläsning just om kulbliset och att veten-
skapen inte var ensa om att det i verk-
ligheten fanns något sådant. Man upp-
manade människor som ev. hade
något att antala i den saken, att in-
sända upplysningar. Tyvärr blev jag
aldrig färdig att efterkomma uppman-

4/

M. 9920:4.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ningen. Jag bodde då i ett villasam-
hälle ett par mil från Göteborg. En dag
kom en god vän och talte om, så han
dagen innan, vid ett öfverväder sett ett
eldskot ungefär stort som en liten me-
lan. Den svärade fram och åter öfver sjä-
nsken och försvann sedan bakom bergen.
Han hade talat om det för sin man men
även han hade blivit utskräddad. Han
trodde inte därpå.

Någon dag senare fick vi emellertid höra
att antagligen samma eldskot uppen-
barat sig i ett samhälle omkring en
halv mil därifrån. Där hade det följt
ett taggträdsstängsel, smält ner själva
stängslen, men skadat taggarna, vilka
låg upprade längs marken där de fal-

301

M. 9920:5.

LUND UNIVERSITY
FOLKMINNESARKIV

hit, då de följande fästet. Men det var
sant vet jag, för jag talade med folket som
sågt fenomenet.

² Ett annat ljusfenomen som jag aldrig
kunnat få klarhet i vill jag även nämna.
Vi ägde i många år en villa i Belle-
vue i Malmö. I bland om kvällarna,
brukade min man och jag ta en promen-
ad i ytterområdena kring villasam-
hället. En härlig månskenskväll kom
vi att fortsätta utåt landsvägen.
På utvägen märkte vi ingenting, även
just som vi vänt och gått några steg
inträffade något märkvärdigt.
Våra stuggor avtecknade sig skarpt,
i månskens, på åkern innanför
diset. Då såg vi plötsligt runt hela

6/ min skugga en stående "gloria",
väl ett par dm. bred. Vi stannade och
tittade. Ljuskens et avtecknade sig "mycket
skarpt" mot den mörka jorden, men
bara omkring min skugga. Vi bytte
plats, men åter min man syntes inget-
ting. Åter bytte vi plats och då var det
där igen, lika tydligt. Parvorna satte upp-
repades flera gånger, men det var bara
på ett enda ställe och bara omkring
mig. Västa kväll och många andra
månstenskvällar gick vi dit, med hopp
att få se samma sak, men det upp-
repades aldrig mer.

"Minnet ett ljusfenomen";
från min tid i Västergötland.
Så uppe var det inget märkvärdigt

7/
med norsteken, även om de kanske
inte förekommer så mysligt ofta.
Jag har sett sådana några gånger,
men de ha alltid haft ett fint blå-
aktigt sken. Därför kan jag inte ha
att det jag nu vill antala kan hän-
föras till norsteken.

Min äldste son var just hemma vid
tillfället. Vid kvällen en grustrande
kall natt, räcktes vi av ett starkt
kvarstrande ljud. Det var som om
man hade bränt av ett väldigt
fyrverk utanför fönstren. Vi
rusade upp och tittade ut. Till vår
fösträckelse fick vi se ett flam-
mande blodrött sken, som svepte
färdhuset. Vi trodde först att

8/

M. 9920:8.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

elden var lös, men det dröjde inte
många sekunder förrän det var borta.
Ingen av våra närmaste grannar
hade märkt något, men längre upp
i villasamhället hade det märkts,
men då hade det efter vad det tycktes,
avmattats.

Det var ingenting som kunde härläda
sig från kriget, för det var rimman
den tiden.